

Psalm 50

Tekst Biblii Tysiąclecia:

(1) Psalm. Asafowy. Przemówił Pan, Bóg nad bogami, i zawezwał ziemię od wschodu do zachodu słońca. (2) Bóg zajaśniał z Syjonu, korony piękności. (3) Bóg nasz przybył i nie milczy: przed Nim ogień trawiący, wokół Niego szaleje nawałnica. (4) Wzywa On z góry niebo i ziemię, by lud swój sądzić. (5) Zgromadźcie Mi moich umiłowanych, którzy zawarli ze Mną przymierze przez ofiarę. (6) Niebiosą zwiastują Jego sprawiedliwość, albowiem sam Bóg jest sędzią. (7) Posłuchaj, mój ludu, chcę przemawiać i świadczyć przeciw tobie, Izraelu: Ja jestem Bogiem, Bogiem twoim. (8) Nie oskarżam cię o twe ofiary, bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną. (9) Nie chcę przyjmować cielca z twego domu ni kozłów ze stad twoich, (10) bo do Mnie należy cała zwierzyna po lasach, tysiąc zwierząt na moich górach. (11) Znam całe ptactwo powietrzne, i do Mnie należy to, co się porusza na polu. (12) Gdybym był głodny, nie musiałbym tobie mówić, bo mój jest świat i to, co go napęlnia. (13) Czy będę jadł mięso cielców albo pił krew kozłów? (14) Złóż Bogu ofiarę dziękczynną i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu, (15) wtedy wzywaj Mnie w dniu utrapienia: Ja cię uwolnię, a ty Mnie uwielbisz. (16) A do grzesznika Bóg mówi: Czemu wyliczasz moje przykazania i masz na ustach moje przymierze (17) ty, co nienawidzisz karności i moje słowa rzuciłeś za siebie? (18) Ty widząc złodzieja, razem z nim biegiesz i trzymasz z cudzołożnikami. (19) W złym celu otwierasz usta, a język twój knuje podstępny. (20) Zasiadłszy, przemawiasz przeciw swemu bratu, znieważasz syna swojej matki. (21) Ty to czynisz, a Ja mam milczeć? Czy myślisz, że jestem podobny do ciebie? Skarczę ciebie i postawię ci to przed oczy. (22) Zrozumcie to wy, co zapominacie o Bogu, bym nie porwał, a nie byłoby komu zbawić. (23) Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje, a postępującym bez skazy ukazę Boże zbawienie.

Tekst Edycji św. Pawła:

(1) Psalm Asafa. PAN jest Bogiem nad bogami; przemawia i wzywa ziemię od wschodu aż po zachód słońca. (2) Bóg jaśnieje z Syjonu blaskiem swej piękności. (3) Nasz Bóg przychodzi i nie milczy. Przed Nim płonie ogień, a wokół Niego szaleje burza. (4) Z góry wzywa niebo i ziemię, aby lud swój osądzić: (5) "Zgromadźcie Mi świętych moich, co przez ofiarę zawarli ze mną przymierze". (6) Niebiosą głoszą Jego sprawiedliwość, gdyż Bóg sam jest Sędzią. (7) "Posłuchaj mój ludu, gdyż będę mówił, i świadczyć będę przeciwko Tobie: Ja jestem Bogiem, twoim Bogiem! (8) Nie będę cię ganił za twe ofiary, twoje całopalenia są zawsze przede Mną. (9) Nie przyjmę cielców z twego domu ani kozłów ze stad twoich. (10) Bo moje są wszystkie leśne zwierzęta, stada

na górach i woły. (11) Znam wszystkie ptaki powietrzne, a polna zwierzyna jest moja. (12) Gdybym był głodny, nie mówiłbym ci o tym, bo moim jest świat i to, co go wypełnia. (13) Czyż będę jadł mięso wołów albo pił krew kozłów? (14) Złóż Bogu ofiarę uwielbienia, i wypełnij śluby złożone Najwyższemu. (15) Wzywaj Mnie w dniu utrapienia. Ja cię ocalę, a ty Mnie uwielbisz. (16) A do bezbożnego Bóg mówi: "Czemu głosisz moje nakazy i wymawiasz ustami moje przymierze, (17) skoro nienawidzisz karności i lekceważysz moje słowa. (18) Widząc złodzieja, razem z nim biegiesz i zadajesz się z cudzołożnikami. (19) Pełne złości twoje usta, a twój język knuje podstęp. (20) Zasiadasz, by obmawiać brata swego, zastawiasz pułapkę na syna twej matki. (21) Tak postępujesz, a Ja mam milczeć? Sądziś, że jestem do ciebie podobny? Rzucę ci w twarz oskarżenie! (22) Zrozumcie to wy, co zapominacie o Bogu: kiedy On porwie, to nikt nie ocali. (23) Kto składa ofiarę uwielbienia, oddaje Mi chwałę i na tej drodze okażę mu Boże zbawienie".

Komentarz:

Kult, który nie realizuje się także w życiu zgodnym z przykazaniami, godzi w przymierze, które Bóg zawarł ze swoim ludem (Wj 24,3-7).

Dlatego Bóg oskarża swój lud o złamanie przymierza. Nie gani On samych praktyk pobożnościowych, lecz ich niekonsekwencje i zakłamanie.

Psalm wyraża więc prorocki sprzeciw wobec obłudnej religijności, oddzielającej kult od moralności (np. Iz 1,11-13.16; Jr 6,20; 7,22; Oz 6,6; Am 5,21n; Mt 15,3-9).

Poprawne wypełnianie praktyk religijnych nie ukryje przed Bogiem grzechów osobistych i wykroczeń przeciwko bliźnim (ww. 18-21).

W NT ofiara chwały (ww. 14.32) staje się kultem w „Duchu i w prawdzie” (J 4,23). Ten nowy kult wypływa z wierności konstytucji królestwa bożego, którą jest miłość oraz sprawiedliwość w czynach i słowach (Jk 1,27).

W tym sensie Psalm 50 pomaga w ocenie pobożności wspólnotowej i osobistej. Staje się on jeszcze bardziej aktualny, gdy w miejsce składania ofiar krwawych postawimy nasz udział w Eucharystii.

Modlitwa Psalmem 50¹:

Umiłowany, dzięki mocy Miłości,
stworzył świat.
Od wschodu do zachodu słońca
miłość promieniuje na wszystkie narody
doskonale w pięknie.
Przyszędł Umiłowany i nie milczy.
Boska miłość jest pochłaniającym ogniem,
Wzywającym niebo i ziemię
na sąd nad wszystkimi narodami:
„Zgromadźcie się, moi wierni przyjaciele,
wszyscy, którzy przez pokutę i zadośćuczynienie
podążacie wewnętrzną drogą”.

Wszechświat objawia sprawiedliwość,
a zamieszkująca w Umiłowanym obecność
prowadzi tych, którzy słuchają uchem serca:
„Słuchajcie wszyscy, a ja będę mówił.
Złożę przeciwko wam, o narody, świadectwo.
Jako Boska obecność, **Wieczny Płomień Miłości**.
Czyż nie znajdę winy w tym,
co nazywacie świętością?

W tych ofiarach chciwości i wojny,
które zawsze są przede Mną?
Wasze kłamstwa i oszukańcze sposoby,
wasza żądza władzy i bogactwa
zrodzone są przez ciemność.

Czy zapomnieliście, że mamy być
zjednoczeni w miłości i prawdzie,
że całe życie jest świętym darem?
Znam każde stworzenie, każdą roślinę,
każdy minerał.
Znam ciebie – każdą twoją potrzebę
i twoje lęki.
Ziemia i wszystko, co jest na niej,
należy do całości,

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

o którą wszyscy powinni dbać
we współpracy z Miłością.

Czy przyjmę wasze dumne i chełpliwe serca,
ucisk, niesprawiedliwość,
spowodowane waszymi strasznymi czynami?
Nigdy nie przyjmę takich całopaleń!
Zamiast tego wdzięcznym sercem ofiarujcie
umiłowanemu dar w postaci dziękczynienia.
Bo jak inaczej możesz odpowiedzieć na wszystko,
co daje ci Miłość?
Moi przyjaciele, szukajcie cichego głosu,
który mieszka w ciszy.
Jeśli wzywacie Mnie w trudnych chwilach,
zawsze jestem przy was obecny.
Poznacie Mnie w swoich sercach,
gdy będziecie szanować moją miłość do was.

Do tych, których serca zamieniły się w kamień, mówię:
„Jakie macie prawo
wypowiadać puste modlitwy
i uzurpować sobie wolność
za pomocą słów przypisywanych Miłości?

Ty, który nienawidzisz poprawy i odwracasz się,
gdy słyszysz Mój Głos przemawiający w twoim sercu!?
Okradacie biednych swoją chciwością i uprzedzeniami,
zadajecie się z morderstwem i zniszczeniem,
obwiniacie innych za własne oszukańcze postępowanie.
Myślicie, że jestem ślepy na wasze niegodziwości!?
Powietrze, ziemia i morza zostały zanieczyszczone
waszymi egoistycznymi śladami
w imię nacjonalizmu, bezpieczeństwa i postępu.
Wszystko to zrobiliście! I Ja mam milczeć?
Myślicie, że jestem kimś takim jak wy!?
Wszystkie wasze nieprawości wygarnę wam
prosto w twarz.
Dobrze się nad tym zastanówcie,
wy, którzy pogardzacie Boską miłością,
bo zbierzecie cierpienia proporcjonalne
do tych, które zasialiście.

Nikt nie będzie w stanie wybawić was
od własnej zagłady”.

Wszyscy, którzy poddają się miłości Wielkiej Tajemnicy,
których serca są miłosierne i dobre,
pójdą w blasku piękna, będą chodzić w łasce.
Wszyscy, którzy czczą **Wieczny Płomień Miłości**,
poznają Towarzyszącą Miłości Obecność.

Psalm 50 - O prawdziwej czci Boga – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowiejski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Deus deorum Dominus locutus est

Autor: **Wojciech Bąk (1907-1961)**

Bóg Pan przemówił i wezwał ziemię
od wschodu słońca do zachodu.
Z Syjonu, bogatego w ozdobę, Bóg zajaśniał:
przybywa Bóg nasz i nie milczy.
Poprzedza Go ogień trawiący,
a wokoło Niego szaleje burza.
Niebiosą z góry i ziemię wzywa
On, który lud swój sądzić będzie:
„Zgromadźcie mi świętych moich,
którzy zawarli przymierze moje składając ofiarę”.
A niebiosą ogłaszają sprawiedliwość Jego,
bowiem sam Bóg jest sędzią.
„Słuchaj, ludu mój, a mówić będę,
Izraelu, i będę świadczył przeciw tobie:
jestem Bogiem, Bogiem twoim.
Nie za ofiary twoje cię karzę,
bowiem całopalenia tve zawsze przede mną.
Nie przyjmę z domu twego cielca,
a kozłów z stad twoich:

moje są bowiem wszystkie zwierzęta lasów,
tysiące bydła w górach moich.
Znam wszystko ptactwo nieba
i cokolwiek się rusza na polu, jest mi znane.
Jeślibym łaknął, nie powiem tobie:
moim jest bowiem świat i wszystko, co go napełnia.
Czyż będę pożywał mięso wołów
albo pił krew z kozłat?
Złóż Bogu ofiarę pochwały
i spełnij Najwyższego śluby.
I wzywaj mnie w dniu ucisku:
wybawię cię i czcić mnie będziesz”.
Grzesznikowi zaś rzekł Bóg:
„Czemu opowiadasz przykazania moje
i w ustach twoich masz przymierze ze mną?
Ty, który nienawidziłeś karności,
a słowa me rzuciłeś za siebie?
Gdy zobaczyłeś złodzieja, z nim biegłeś
i z cudzołożnikami trzymałeś spółkę.
Ustom twoim popuszczając wodze do zła,
a język twój tchnął podstępem.
Zasiadłszy przeciw bratu własnemuś przemawiał,
syna matki mojej krzywdziłeś obelgą.
To czyniłeś, a ja miałbym milczeć?
Czyż uważałeś mnie za podobnego tobie?
Zgromię cię i stawię ci to przed oczyma twymi.
Pojmijcie to, wy, niepamiętni Boga,
bym was nie porwał, a nie było, kto by was ocalił.
Kto składa ofiarę pochwały, czci mnie,
a kto kroczy prosto, temu ukażę zbawienie Boga”.

PSALM 50

Refren: **Temu, kto prawy, ukazę zbawienie.**

Przemówił Pan, Bóg nad bogami, *
i zawezwał ziemię od wschodu do zachodu słońca.
«Nie oskarżam cię za twoje ofiary, *
bo twe całopalenia zawsze są przede Mną».

«Gdybym był głodny, nie mówiłbym ci o tym, *
bo do Mnie świat należy i wszystko, co go napełnia.
Czy będę jadł mięso cielców *
albo pił krew kozłów?

Składaj Bogu dziękczynną ofiarę, *
spełnij swoje śluby wobec Najwyższego.
Wzywaj mnie w dniu utrapienia, *
wyzwolę cię, a ty Mnie uwielbisz»

Składaj ofiarę dziękczynną • Ps 50 (49), 1bcd i 8. 12–13. 14–15

Daru czystego serca, zdolnego kochać, potrafiącego dziękować – tego pragnie Bóg od człowieka.

PSALM 50 • AUTOR: lewita, być może potomek Asafa • CZAS POWSTANIA: powygnaniowy, po 538 r. przed Chr.

INSTRUKCJA OBSŁUGI WIARY • Psalm 50 kwalifikuje się jako instrukcję, pouczenie wspólnotowe czy też swego rodzaju mowę lub homilię liturgiczną. Jest także zaliczany do kategorii psalmów prorockich. W tytule przypisuje się go Asafowi, lewicie, którego potomkowie pełnili po wygnaniu służbę w świątyni jerozolimskiej. Być może odbija się w nim charakterystyczny dla czasów wygnaniowych i po wygnaniu styl przepowiadania lewickiego.

TEOFANIA • Autor opisuje teofanię Boga zstępującego na Syjon, który oskarża Izraela o to, że pośród mnóstwa składanych ofiar zapomina o posłuszeństwie Bożym nakazom i wierności jego Przymierzu. Z psalmu przebija charakterystyczna dla okresu po wygnaniu waga ofiar dziękczynnych.

ZANIM USŁYSZYSZ • Psalm 50 nawiązuje do wymowy pierwszego czytania. Zwróćmy uwagę na słowa psalmisty, który podkreśla, że Bóg odrzuca ofiary krwawe, pragnie ofiar dziękczynnych, składanych czystym sercem.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

 Wzywaj mnie w dniu utrapienia, wyzwolę cię, a ty Mnie uwielbisz